

UZASADNIENIE

Powódka M. B. wniosła o obniżenie alimentów zasądzonych od niej na rzecz jej małoletnich synów – pozwanych I. Ś. i D. Ś. z kwot po 400 zł miesięcznie do kwot po 200 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że obecnie poza małoletnimi na jej utrzymaniu jest również małoletnia córka A. W.. Powódka wskazała, że utrzymuje się jedynie ze świadczenia rodzicielskiego w wysokości 1.000 zł miesięcznie, które zostało jej przyznane do końca sierpnia 2017 roku. Podała też, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Przedstawiciel ustawowy małoletnich pozwanych I. Ś. i D. S. Ś. wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Małoletni D. Ś. ur. (...) i I. Ś. ur. (...) są synami powódki M. B. i S. Ś.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 listopada 2013 roku w sprawie III RC 962/13 zasądzono od pozwanej M. B. na rzecz jej małoletnich synów I. Ś. i D. Ś. alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie. W tamtym okresie małoletni zamieszkiwali z ojcem. Młodszy z chłopców chodził do „zerówki”. Starszy z synów chodził do trzeciej klasy szkoły podstawowej. S. Ś. osiągał dochody w wysokości około 1500 zł miesięcznie, dorabiając również jako kelner. Korzystał z pomocy rodziny. W tamtym okresie powódka poza małoletnimi miała jeszcze jedno dziecko umieszczone w pieczy zastępczej. Oczekiwała na leczenie przymusowe w zakresie uzależnienia od alkoholu. Powódka nie utrzymywała kontaktów z dziećmi.

Powódka M. B. ma łącznie czworo dzieci. Małoletni pozwani zamieszkują z ojcem, jedno z dzieci zostało przysposobione. Najmłodsza córka, urodzona we wrześniu 2016 roku pozostaje pod opieką M. B.. Powódka mieszka obecnie z córką i konkubentem, w mieszkaniu konkubenta. Konkubent powódki otrzymuje zasiłek stały w wysokości 604 złotych. Powódka otrzymuje 1000 zł świadczenia wychowawczego, oraz świadczenie na dziecko 500+. Ma rentę stałą, ale jest wstrzymana do sierpnia. Renta była w wysokości 604 złotych. Pozwana może podjąć pracę jedynie w warunkach chronionych. Ostatni raz pracowała 10-11 lat temu. Opłaty za mieszkanie powódka wraz partnerem ponosi w wysokości około 1000 złotych – z powodu konieczności spłaty zadłużenia. Za wodę opłacają po ok. 400 zł za okres 3 miesięcy, za gaz około 70 złotych co dwa miesiąc, za prąd około 115 -120 złotych co miesiąc. Powódka przyjmuje stale leki, na które wydaje około 70-150 złotych miesięcznie. Powódka choruje na epilepsję. Ma zadłużenie z tytułu alimentów.

Przedstawiciel ustawowy małoletnich pozwany S. Ś. ma dwoje dzieci tj. małoletnich pozwanych. Pracuje i zarabia średnio miesięcznie około 1500 złotych netto. Przy czym jego wynagrodzenie zajęte jest z powodu egzekucji zadłużenia mieszkaniowego i w związku z tym otrzymuje jedynie na konto równowartość najniższej krajowej pensji. Przedstawiciel ustawowy z małoletnimi mieszka ze swoją matką i rodzeństwem. Prowadzą wszyscy wspólnie gospodarstwo domowe. Matka ojca małoletnich oraz jego rodzeństwo nie pracują. Konieczność spłaty zadłużenia mieszkaniowego spoczywa w związku z tym na nim. Nie wykonuje opłat za mieszkanie. Ojciec małoletnich oraz małoletni są zdrowi. S. Ś. otrzymuje świadczenie 500+ plus na dwoje dzieci. Chłopcy chodzą na dodatkowe zajęcia. Małoletni D. Ś. chodzi na piłkę, zajęcia kosztują 100 złotych miesięcznie, małoletni I. Ś. chodzi na świetlicę, która jest nieodpłatna. S. Ś. nie ma majątku. Poza zadłużeniem mieszkaniowym innych długów nie ma. Małoletni pozwani jeżdżą do matki powódki i wówczas matka ma kontakt z małoletnimi.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 3, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 4, decyzja MOPS w O. k. 5 -7, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 17, zeznania stron k. 18-19, dokumenty jak w aktach III RC 962/13 : zeznania przedstawiciela ustawowego k. 24) .

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest jedynie częściowo zasadne.

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Wymieniony przepis stanowi podstawę żądania powództwa o obniżenie alimentów jak i o podwyższenie alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej zarówno po stronie uprawnionego, jak i zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych.

Stosownie do treści art. 135 kro wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się, bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania, bądź też w przypadku utraty dotychczasowych a także w przypadku zwiększenia się, bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszyły po stronie zarówno zobowiązanego, jak i uprawnionego. Przedmiotem badania jest okres od ostatniego wyroku, ugody, bądź umowy ustalającej wysokość alimentów.

Sąd poczynił ustalenia w zakresie stanu faktycznego w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Olsztynie sygn. akt III RC 962/13. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach stron, w zakresie w jakim nie pozostawały one w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Strony nie kwestionowały autentyczności ani prawdziwości przedłożonych dokumentów.

Tak ustalony przez Sąd stan faktyczny pozwala na ocenę, że w okresie ostatnich czterech lat doszło do zmiany w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych powoda, nastąpiły również zmiany po stronie uprawnionych.

Niewątpliwym jest, że powódka obecnie faktycznie ma na utrzymaniu troje dzieci, a nie jak uprzednio dwoje. Mieszka z najmłodszym dzieckiem i łoży na utrzymanie córki. Jednocześnie jedynym źródłem utrzymania powódki jest świadczenie z zasiłku macierzyńskiego, który niebawem się skończy. Poza tym powódka posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. Może podjąć zatrudnienie jedynie w warunkach pracy chronionej, w związku z czym możliwości podjęcia przez nią zatrudnienia są znacznie ograniczone. Przyjmując jednak, że powódka podjęła by pracę, jej wynagrodzenie oscylowałoby zapewne w granicach najniższego wynagrodzenia. Powódka bowiem nie ma w zasadzie doświadczenia zawodowego. Stąd w ocenie Sądu alimenty zasądzone od powódki na rzecz jej małoletnich synów przekraczają jej możliwości majątkowe i zarobkowe.

Z drugiej jednak strony łożenie na utrzymanie dzieci to jedyny wkład powódki w ich wychowanie. Cały trud związany z wychowaniem małoletnich ponosi ojciec małoletnich. Ta okoliczność również waży na wysokości obowiązku alimentacyjnego.

Przedstawiciel ustawowy małoletnich pozwanych obecnie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 1500 zł miesięcznie. Jednakże z wynagrodzenia tego egzekwowane są należności na poczet zadłużenia mieszkaniowego. W związku z czym ojciec małoletnich faktycznie otrzymuje obecnie kwotę niższą niż w 2013 roku, kiedy to z prac dorywczych uzyskiwał 1500 zł miesięcznie.

Ponadto małoletni obecnie są o cztery lata starsi, w związku z czym ich potrzeby, w tym edukacyjne i żywieniowe są wyższe niż w czasie poprzedniego orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu alimenty zasądzone w kwotach po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich pozwanych są zbyt wygórowane z uwagi na sytuację materialną i życiową powódki. Jednocześnie jednak kwota po 200zł miesięcznie byłaby zbyt niska biorąc pod uwagę potrzeby małoletnich. Stąd w ocenie Sądu kwota 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich tytułem alimentów od powódki na rzecz małoletnich pozwanych będzie adekwatna zarówno do możliwości majątkowych i zarobkowych matki jak i potrzeb małoletnich pozwanych.

Z tych względów na podstawie art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

Niniejszemu rozstrzygnięciu w myśl art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności, natomiast na podstawie art. 1082 kpc klauzulę wykonalności, jak w punkcie V i VI sentencji wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałej części.

Sąd jednocześnie, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie obciążał stron kosztami sądowymi mając na uwadze ich trudną sytuację materialną.